

Bruksela, 16 maja 2019 r.
(OR. en)

9201/19

DEVGEN 103
ACP 58
RELEX 488
FIN 350
OCDE 4

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	16 maja 2019 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	9080/19
-----------------	---------

Dotyczy:	Sprawozdanie roczne 2019 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE – Konkluzje Rady (16 maja 2019 r.)
----------	---

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady pt. „Sprawozdanie roczne 2019 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE” w wersji przyjętej przez Radę na 3690. posiedzeniu, które odbyło się 16 maja 2019 r.

**Sprawozdanie roczne 2019 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy
rozwojowej UE**

Konkluzje Rady

1. Rada przypomina znaczenie Programu działań z Addis Abeby (AAAA) z 2015 r., który jest integralną częścią Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i stanowi globalne ramy finansowania na rzecz zrównoważonego rozwoju. Ustanawia on nowy wzorzec służący realizacji celów zrównoważonego rozwoju polegający na skutecznym wykorzystaniu wszystkich przepływów finansowych, a także niefinansowych środków wdrożeniowych i kładący nacisk na działania krajowe i prowadzenie racjonalnych polityk.
2. W kontekście coraz bardziej złożonego krajobrazu finansowego Rada uznaje kluczową rolę, jaką oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) odgrywa w ułatwianiu realizacji celów zrównoważonego rozwoju. Rada ponownie stwierdza, że ODA jest jednym z istotnych elementów ogólnego systemu finansowania dostępnego dla krajów rozwijających się, odgrywającym w nim funkcję katalizatora. ODA może również przyczynić się do większego wykorzystywania innych środków wdrożeniowych, zwłaszcza krajowego finansowania publicznego oraz inwestycji sektora prywatnego, ale także nauki, technologii i innowacji.
3. W Nowym europejskim konsensusie w sprawie rozwoju przyjętym w czerwcu 2017 r. odzwierciedlono Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i AAAA, przyjęte – podobnie jak porozumienie klimatyczne z Paryża – w 2015 r. Konsensus potwierdza zobowiązania UE i państw członkowskich w zakresie finansowania na rzecz zrównoważonego rozwoju, w tym zobowiązania dotyczące ODA.
4. W dniu 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska zwróciła się do Rady o sporządzanie corocznych sprawozdań na temat zobowiązań UE i państw członkowskich dotyczących ODA oraz wypełniania tych zobowiązań¹. Niniejszy dokument jest dziewiątym takim sprawozdaniem dla Rady Europejskiej,

¹ Zob. informacje o zobowiązaniach dotyczących ODA w załączniku.

5. Rada wyraża zadowolenie z dokonanej przez Komisję analizy tendencji w odniesieniu do ogólnounijnych zobowiązań dotyczących ODA, jak i indywidualnych zobowiązań państw członkowskich w tym zakresie, która to analiza opiera się na wstępnych informacjach na temat oficjalnej pomocy rozwojowej UE w roku 2018 dostarczonych przez OECD–DAC².
6. Rada uznaje, że chociaż ODA dla ogółu krajów rozwijających się jest ilościowo niewielka, pozostaje jednym z głównych źródeł finansowania dla krajów najuboższych i krajów najslabiej rozwiniętych, a także państw w sytuacji niestabilności lub dotkniętych konfliktem, którym to krajom szczególnie brakuje krajowych zdolności do pozyskiwania finansowania z innych źródeł.
7. Mając na uwadze powyższe, Rada pragnie przekazać Radzie Europejskiej następujące informacje:
 - a) UE i jej państwa członkowskie utrzymały swoją pozycję największego darczyńcy ODA w skali światowej (zob. diagram 1) – wkład UE wyniósł prawie 57 % całkowitej ODA na rzecz krajów rozwijających się świadczonej przez członków Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) OECD.

² http://europa.eu/rapid/press-release_IP-19-2075_en.htm

- b) W 2018 roku ogólnounijną kwota ODA³ osiągnęła 74,4 mld EUR⁴. W ujęciu nominalnym zmniejszyła się w porównaniu z rokiem 2017 o 731 mln EUR⁵, jeśli zastosować poprzednią metodologię OECD–DAC.
- c) Ogólnounijną kwota ODA stanowi 0,47 % unijnego dochodu narodowego brutto⁶ (DNB)⁷. W roku ubiegłym, przy zastosowaniu poprzedniej metodologii OECD–DAC, stosunek ten wyniósł 0,50 %⁸.

-
- ³ Ogólnounijną kwota ODA to suma ODA pochodzącej od państw członkowskich UE oraz nieprzypisanej państwom członkowskim części ODA udzielanej przez instytucje UE. Większość wydatków instytucji UE na rzecz ODA jest przypisywana państwom członkowskim UE, czyli dane dotyczące państw członkowskich obejmują część wydatków instytucji. ODA udzielana poprzez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) z jego zasobów własnych nie jest przypisywana państwom członkowskim i dodaje się ją do ODA państw członkowskich.
- ⁴ W oparciu o ekwiwalent dotacji. Nowa „metoda ekwiwalentu dotacji” stosowana przez OECD–DAC posługuje się ekwiwalentem dotacji w odniesieniu do pożyczek, liczoną w oparciu o wysiłek danego darczyńcy. Zgodnie z tą metodologią każdej preferencyjnej pożyczce przypisuje się odsetek na podstawie szeregu parametrów (ryzyko kredytowe mierzone ex ante w zależności od grupy zamożności, do której należy dany kraj beneficjent, okres pożyczki, stopa procentowa, okres karencji). Poprzez zastosowanie tego odsetka (tzw. element dotacyjny) do kwoty pożyczki oblicza się „ekwiwalent dotacji”, tj. darowaną część pożyczek, który odnotowuje się obecnie w statystykach OECD DAC. Nowy system ułatwia sprawozdawczość dotyczącą pożyczek ODA i pozwala uwzględnić czynione przez darczyńców wysiłki na rzecz zapewniania pożyczek w zależności od ich poziomu dotowania, tj. od poziomu korzyści dla pożyczkobiorcy w porównaniu z pożyczką udzielaną według stopy rynkowej. Zob. załącznik 2.
- ⁵ Liczone w oparciu o przepływy środków pieniężnych. Wcześniej OECD–DAC stosował metodę opartą na przepływach środków pieniężnych. Rejestrowano faktyczne przepływy środków pieniężnych między darczyńcą a krajem przyjmującym i rejestrowano jako ODA pożyczkę w wartości nominalnej, lecz kolejne spłaty dokonywane przez poszczególne kraje odejmowano następnie jako ujemną pomoc rozwojową, tak że pożyczki dawały ostatecznie zerową wartość netto ODA, poza przypadkami niewywiązania się z płatności. Zgodnie z nową metodologią środków powracających nie uwzględnia się. Dane dotyczące ODA oparte na „ekwiwalencie dotacji” nie są porównywalne z historycznymi szeregami opartymi na przepływach środków pieniężnych, zatem metoda oparta na przepływach jest tu wykorzystywana nadal w celu porównania tendencji na przestrzeni czasu.
- ⁶ W oparciu o ekwiwalent dotacji.
- ⁷ Unijny dochód narodowy brutto jest sumą DNB poszczególnych państw członkowskich.
- ⁸ Spadek stosunku unijnej ODA do DNB UE między rokiem 2017 a 2018 wynika ze zmniejszenia się unijnej ODA po cenach z roku 2017, ze wzrostu unijnego DNB (co daje 0,02 punktu procentowego) oraz ze zmiany metodologii stosowanej przez OECD do raportowania pożyczek ODA (co daje 0,01 punktu procentowego).

- d) W 2018 r. stosunek unijnej ODA do unijnego DNB wynoszący 0,47 % nadal jest na znacząco wyższym poziomie niż taki stosunek w przypadku państw spoza UE będących członkami DAC – wynoszący średnio 0,21 % DNB.
- e) Cztery państwa członkowskie UE osiągnęły lub przekroczyły zakładany stosunek ODA do DNB wynoszący 0,7 % (zob. diagram 2 i tabela 1). W czterech państwach członkowskich stosunek ODA do DNB wzrósł, w dwunastu pozostał stabilny⁹, a w jedenastu zmniejszył się¹⁰.
- f) Ogólnounijna kwota ODA – z wyłączeniem kosztów przyjmowania uchodźców wewnątrz krajów darczyńców – wzrosła o 4 %, z 66,2 mld EUR w 2017 r. do 68,8 mld EUR w roku 2018 r.¹¹ Natomiast koszty przyjmowania uchodźców wewnątrz krajów darczyńców¹² zgłoszone przez państwa członkowskie jako ODA zmniejszyły się o 32 % (3,3 mld EUR). Ten spadek jest odzwierciedleniem słabnącego kryzysu uchodźczego oraz mniejszego napływu uchodźców. W 2018 r. koszty przyjmowania uchodźców wewnątrz krajów darczyńców stanowiły 9 % całkowitej ODA, natomiast w latach 2015–2017 r. odsetek ten wynosił średnio 14 %.

8. Rada z rosnącym zaniepokojeniem obserwuje negatywne tendencje w zakresie ogólnounijnej kwoty ODA, która zmniejsza się drugi rok z rzędu, i wyraża ubolewanie z powodu faktu, że realizacja wspólnego celu zakładającego dostarczanie ODA wynoszącej 0,7 % DNB coraz bardziej się oddala.

⁹ Wyraz „stabilny” odnosi się tu do takich stosunków ODA do DNB, których zmiana nie przekracza 0,01 punktu procentowego.

¹⁰ W przypadku Cypru ocena nie jest możliwa, gdyż państwo to nie przedstawiło komitetowi OECD–DAC danych dotyczących ODA.

¹¹ Liczone w oparciu o przepływy środków pieniężnych.

¹² Koszty przyjmowania uchodźców wewnątrz krajów darczyńców mogą być zgłaszane jako ODA jedynie zgodnie z zasadami OECD–DAC. Tylko niektóre wydatki kwalifikują się jako ODA, np. żywność, zakwaterowanie, szkolenie w pierwszych 12 miesiącach pobytu uchodźcy lub azylanta w państwie przyjmującym.

9. Ponadto Rada jest też poważnie zaniepokojona tym, że UE nadal nie osiągnęła wspólnego celu polegającego na zapewnieniu pomocy krajom najsłabiej rozwiniętym o wartości 0,15 % – 0,20 % DNB w krótkim terminie¹³, jednak wyraża zadowolenie z nieznacznej poprawy w tym zakresie, bowiem kwota ODA dla krajów najsłabiej rozwiniętych wzrosła, osiągając w 2017 r. poziom 0,12 % DNB¹⁴ (zob. tabela 2) po trzech latach stagnacji na poziomie 0,11 %. Niemniej Rada potwierdza potrzebę zwiększenia starań na rzecz realizacji celu zakładającego, by do 2030 r. wspólnie dostarczać krajom najsłabiej rozwiniętym 0,20 % DNB jako ODA.
10. Rada potwierdza swoje polityczne przywództwo i zaangażowanie na rzecz pomocy rozwojowej oraz przypomina o indywidualnych i wspólnych zobowiązaniach UE i jej państw członkowskich na rzecz ODA ustanowionych w Nowym europejskim konsensusie w sprawie rozwoju. Rada wzywa UE i jej państwa członkowskie do podejmowania konkretnych sprawdzalnych działań, aby wypełnić te zobowiązania, i będzie w dalszym ciągu monitorować postępy. Rada będzie nadal składać roczne sprawozdanie w imię przejrzystości i publicznej odpowiedzialności. Rada potwierdza, że potrzebne są większe starania na rzecz realizacji celu zakładającego, by do 2030 r. dostarczać wspólnie 0,7 % DNB jako ODA, zwłaszcza w świetle spadkowej tendencji, jaką wykazuje ODA, i mając na względzie dający się przewidzieć dalszy spadek kosztów przyjmowania uchodźców wewnątrz krajów darczyńców. Rada podkreśla, że budżet UE musi być dostatecznie ambitny, by możliwe było wnoszenie wkładu w wypełnianie wspólnych zobowiązań dotyczących ODA.
11. Rada podkreśla, jak bardzo istotne jest, by odnieść się do różnorodności sytuacji i specyficznych wyzwań w krajach, których status uległ zmianie z kraju o niskim dochodzie na kraj o średnim dochodzie. W myśl Nowego europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju UE i jej państwa członkowskie będą się angażować we współpracę na rzecz rozwoju, dialog polityczny i partnerstwa z krajami o średnim dochodzie w zakresie zrównoważonego rozwoju, eliminacji ubóstwa, nierówności dochodowych, a także w innych kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. W przypadku bardziej zaawansowanych krajów rozwijających się, które wymagają mniejszej liczby preferencyjnych form pomocy lub w ogóle ich nie potrzebują, Rada przypomina, że UE i jej państwa członkowskie opracują innowacyjne formy zaangażowania, w tym w ramach współpracy finansowej i poza nią.

¹³ Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się, by wspólnie dostarczać krajom najsłabiej rozwiniętym ODA o wartości od 0,15 % i 0,20 % unijnego DNB w krótkim terminie oraz w wysokości 0,20 % – do 2030 r. (europejski konsensus w sprawie rozwoju z 2017 r.).

¹⁴ Rok 2017 jest ostatnim rokiem, dla którego dostępne są pełne dane. W roku 2017 cztery państwa członkowskie UE przekroczyły wyznaczony na 2020 r. cel dotyczący ODA przekazywanej krajom najsłabiej rozwiniętym wynoszący 0,15 % DNB, zob. tabela 2.

12. Rada wzywa Komisję, by promowała działania i uruchamiała inicjatywy, w stosownych przypadkach z udziałem państw członkowskich, służące zrównoważonemu finansowaniu Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju oraz pomagające wypełnić zobowiązania w ramach ODA. W tym względzie szczególną uwagę należy zwrócić na kraje najsłabiej rozwinięte. Rada zachęca Komisję do regularnego przedstawiania państwom członkowskim sprawozdań i aktualnych informacji o tych działaniach i inicjatywach.
13. W kontekście polityki rozwojowej Rada uznaje także szczególne wyzwania, przed którymi stoją kraje rozwijające się w Afryce, i w tym względzie podkreśla znaczenie kierowania ODA na ten kontynent, przy pełnym poszanowaniu indywidualnych priorytetów państw członkowskich w zakresie pomocy rozwojowej.
14. Rada potwierdza swoje zobowiązanie na rzecz rozwijania zasad skuteczności pomocy rozwojowej uzgodnionych w kontekście globalnego partnerstwa w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju. Zasady te mają kluczowe znaczenie dla realizacji celów zrównoważonego rozwoju i powinny być podstawą wszystkich form współpracy na rzecz rozwoju. Rada wyraża zadowolenie ze wspólnych wysiłków i osiągnięć UE i państw członkowskich w zakresie wspólnego planowania i apeluje o zwiększone zaangażowanie UE i jej państw członkowskich w skuteczność pomocy rozwojowej oraz o lepszą współpracę w zakresie ram wspólnego planowania, wspólnego wdrażania i wspólnych wyników. Rada powtarza, że należy skutecznie i efektywnie korzystać z wszystkich zasobów współpracy na rzecz rozwoju zgodnie z zasadami skuteczności pomocy rozwojowej.
15. Rada podkreśla znaczenie wszystkich źródeł finansowania, o których mowa w programie AAAA (publicznych i prywatnych, krajowych i międzynarodowych), i kładzie nacisk na nadrzędność działań krajowych, znaczenie solidnych polityk sprzyjających realizacji zakładanych celów, a także obowiązki wszystkich podmiotów, także sektora prywatnego. Rada ponownie stwierdza, że potrzebne jest kompleksowe i zintegrowane podejście do wspierania krajów rozwijających się w zakresie uruchamiania finansowania i innych środków wdrożeniowych. Rada wzywa UE i państwa członkowskie do oceny możliwości poprawy dostarczania pomocy dostosowanej do warunków lokalnych oraz do zmaksymalizowania wpływu współpracy na rzecz rozwoju, m.in. poprzez wybór sposobów udzielania pomocy.

16. Rada oczekuje dalszych prac z Organizacją Narodów Zjednoczonych, międzynarodowymi instytucjami finansowymi oraz wielostronnymi i dwustronnymi bankami rozwoju w celu wdrażania programu AAAA oraz opracowania mechanizmów monitorowania jego wpływu oraz oceniania wyników. W tym kontekście Rada przyjmuje do wiadomości wynik oenzetowskiego Forum Rady Gospodarczo-Społecznej w sprawie Finansowania Rozwoju, które odbyło się w dniach 15–18 kwietnia 2019 r. w Nowym Jorku.
17. Rada wyraża zadowolenie z faktu, że w dokumencie końcowym Forum w sprawie Finansowania Rozwoju wspomniano o zintegrowanych krajowych ramach finansowania wspierających krajowe strategie na rzecz zrównoważonego rozwoju, które to ramy mają na celu skuteczne uruchamianie szerokiego zakresu źródeł i instrumentów finansowania oraz dostosowanie ich do Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a także wykorzystanie pełnego potencjału wszelkich środków wdrożeniowych.
18. Rada ponownie stwierdza, że potrzebne jest kompleksowe i zintegrowane podejście na rzecz wsparcia zrównoważonego rozwoju krajów rozwijających się, i apeluje o wzmocnienie współpracy na szczeblu krajowym między UE a jej państwami członkowskimi i wszystkimi stosownymi podmiotami międzynarodowymi i krajowymi w zakresie celów zrównoważonego rozwoju, a w szczególności finansowania ich realizacji.
19. W tym względzie Rada odnotowuje z zainteresowaniem postępy w opracowywaniu nowego statystycznego miernika całkowitego oficjalnego wsparcia na rzecz zrównoważonego rozwoju (TOSSD) odbywającym się w drodze otwartych, pluralistycznych i przejrzystych dyskusji na forum międzynarodowej grupy zadaniowej, w tym finalizację instrukcji w zakresie sprawozdawczości dotyczących transgranicznych przepływów środków pieniężnych. Rada oczekuje na wstępne wyniki pierwszego badania danych dokonywanego przez OECD i apeluje o dalsze postępy w celu sfinalizowania instrukcji w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do całego miernika statystycznego, w tym w odniesieniu do wydatków globalnych i regionalnych – globalne dobra publiczne i reagowanie na wyzwania o skali światowej – oraz do czynników rozwoju. Nie umniejszając roli, jaką odgrywa ODA, Rada podkreśla, że TOSSD pomoże lepiej zmierzyć i zwiększyć przejrzystość i wiedzę dotyczącą zasobów przyczyniających się do realizacji agendy 2030, w tym także w odniesieniu do krajów rozwijających się. Aby możliwe było wykorzystanie potencjału TOSSD, kwestią kluczową jest włączanie pojawiających się darczyńców oraz osadzenie TOSSD w systemie ONZ.

ZAŁĄCZNIK 1**Obecne zobowiązania i cele UE dotyczące oficjalnej pomocy rozwojowej
(konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r., dok. 9241/15, pkt 32–33)**

(...) UE potwierdza swoje zbiorowe zobowiązanie do zrealizowania celu polegającego na przekazywaniu 0,7% DNB na cele ODA w trakcie trwania programu działań na okres po roku 2015. Państwa członkowskie, które wstąpiły do UE przed rokiem 2002, potwierdzają swoje zobowiązanie do zrealizowania powyższego celu z uwzględnieniem sytuacji budżetowej, a te z nich, które ten cel zrealizowały, zobowiązują się do utrzymania pomocy na tym poziomie lub przekroczenia tego celu; państwa członkowskie, które zostały członkami UE po 2002 roku, starają się zwiększyć swój cel w zakresie ODA do 0,33 % DNB.

Spółeczność międzynarodowa również powinna pomagać kierować zasoby tam, gdzie są najbardziej potrzebne, zwłaszcza do krajów najsłabiej rozwiniętych oraz państw niestabilnych i dotkniętych konfliktem. W kontekście ogólnego zobowiązania w zakresie ODA i przy pełnym poszanowaniu priorytetów poszczególnych państw członkowskich w zakresie pomocy rozwojowej, UE potwierdza swoje zobowiązanie do wspierania krajów najsłabiej rozwiniętych. UE podejmuje się wspólnie zrealizować cel polegający na przekazaniu 0,15–0,20 % DNB na cele ODA krajom najsłabiej rozwiniętym w krótkim terminie i osiągnąć poziom przekazywania 0,20 % DNB na rzecz tych krajów w trakcie trwania programu działań na okres po roku 2015.

Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju – „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość” (Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej z dnia 7 czerwca 2017 r., pkt. 103)

UE zobowiązała się, że zapewni łącznie 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB) jako ODA w ramach czasowych programu agendy 2030. Aby zasoby skierować tam, gdzie są najbardziej potrzebne, zwłaszcza do krajów najsłabiej rozwiniętych i krajów w sytuacji niestabilności i dotkniętych konfliktem, UE podejmuje się także wspólnie realizować cel polegający na przekazaniu w krótkim terminie krajom najsłabiej rozwiniętym ODA na poziomie 0,15–0,20 % DNB oraz osiągnąć poziom przekazywania ODA na poziomie 0,20 % DNB w okresie obowiązywania agendy 2030. UE i jej państwa członkowskie uznają również szczególne wyzwania stojące przed krajami rozwijającymi się w Afryce. (...) Będą nadal monitorować postępy i składać coroczne sprawozdania, aby zapewnić przejrzystość i publiczną rozliczalność.

Program działań z Addis Abeby (zatwierdzony przez Zgromadzenie Ogólne w jego rezolucji 69/313 z dnia 27 lipca 2015, pkt 51–52)

(...) Darczyńcy ODA potwierdzają swoje odnośne zobowiązania, w tym zobowiązanie podjęte przez liczne kraje rozwinięte, by osiągnąć cel polegający na przekazywaniu ODA o wartości 0,7 % DNB oraz ODA dla krajów najsłabiej rozwiniętych o wartości 0,15% – 0,20% DNB. Cieszy nas fakt, że kilka krajów osiągnęło lub przekroczyło cel polegający na przekazywaniu ODA o wartości 0,7 % DNB oraz ODA dla krajów najsłabiej rozwiniętych o wartości 0,15% – 0,20% DNB. Wzywamy pozostałe kraje do intensywniejszych wysiłków na rzecz zwiększenia udzielanej przez siebie ODA oraz do podjęcia dodatkowych konkretnych działań na rzecz realizacji celów dotyczących ODA. Z zadowoleniem witamy decyzję Rady Europejskiej, która potwierdza swoje wspólne zobowiązanie do zrealizowania celu polegającego na przekazywaniu 0,7% DNB na ODA w trakcie trwania programu działań na okres po roku 2015 oraz zobowiązuje się zrealizować wspólny cel polegający na zapewnieniu pomocy krajom najsłabiej rozwiniętym o wartości 0,15% – 0,20% DNB w krótkim terminie i osiągnąć poziom przekazywania 0,20 % DNB na rzecz tych krajów w trakcie trwania programu działań na okres po roku 2015. Zachęcamy darczyńców ODA, by rozważyli ustanowienie celu zakładającego przekazywanie ODA o wartości co najmniej 0,20 % DNB krajom najsłabiej rozwiniętym.

Uznajemy znaczenie tego, by najbardziej preferencyjne zasoby skierować do krajów o największych potrzebach i o najmniejszej zdolności do uruchamiania innych zasobów. W tym względzie odnotowujemy z wielkim zaniepokojeniem zmniejszanie się części ODA przeznaczonej dla krajów najsłabiej rozwiniętych i zobowiązujemy się odwrócić tę tendencję. Budujący jest przykład tych darczyńców, którzy przeznaczają co najmniej 50 % swojej ODA dla krajów najsłabiej rozwiniętych.

ZAŁĄCZNIK 2

Nowa metodologia OECD dotycząca uwzględniania pożyczek w danych odnoszących się do oficjalnej pomocy

W 2014 r. członkowie Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) OECD postanowili zmodernizować sprawozdawczość dotyczącą pożyczek preferencyjnych poprzez ocenę poziomu ich dotowania w oparciu o stopy dyskontowe zróżnicowane w zależności od grupy zamożności danego kraju oraz poprzez wprowadzenie systemu obliczania danych dotyczących ODA na podstawie „ekwiwalentu dotacji”. Zamiast rejestrowania faktycznych przepływów środków pieniężnych między darczyńcą a krajem przyjmującym, członkowie DAC uzgodnili, że wartość nominalna oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) będzie oparta na „ekwiwalencie dotacji” pożyczek pomocowych, tj. na darowanej części pożyczek wyrażonej jako wartość pieniężna¹. Metoda ekwiwalentu dotacji pozwalałaby na bardziej realistyczne porównanie wysiłku związanego z zapewnieniem dotacji i pożyczek i zachęcałaby do zapewniania dotacji i wysoce preferencyjnych (lub uprzywilejowanych) pożyczek, zwłaszcza krajom o niskim dochodzie.

W 2016 r. członkowie DAC postanowili stosować miarę ekwiwalentu dotacji także do instrumentów niebędących dotacjami, takich jak akcje i instrumenty sektora prywatnego, by zapewnić lepsze odzwierciedlenie wysiłków czynionych przez darczyńców. Członkowie DAC osiągnęli porozumienie co do metody obliczania ekwiwalentu w przypadku oficjalnych pożyczek i pożyczek dla instytucji wielostronnych, lecz muszą jeszcze porozumieć się w kwestii sposobu obliczania ekwiwalentu dotacji ODA w przypadku akcji, instrumentów sektora prywatnego i redukcji długu. W oczekiwaniu na osiągnięcie porozumienia, członkowie DAC ustalili tymczasowe uzgodnienia w zakresie sprawozdawczości dotyczącej instrumentów sektora prywatnego; zgodnie z nimi wkłady na rzecz instytucji finansowania rozwoju i innych instrumentów sektora prywatnego są liczone w wartości nominalnej (z zastosowaniem podejścia instytucjonalnego) albo pożyczki i akcje przeznaczone bezpośrednio na rzecz podmiotów sektora prywatnego mogą być liczone w oparciu o przepływy pieniężne (z zastosowaniem podejścia opartego na danych instrumentach)², przy czym wszelkie przychody ze sprzedaży akcji są ograniczone do wartości pierwotnej inwestycji. W 2019 r. członkowie DAC, wspierani przez sekretariat OECD, będą kontynuować prace, by osiągnąć porozumienie i zapewnić dostosowanie sprawozdawczości dotyczącej instrumentów sektora prywatnego i redukcji długu do nowej metody ekwiwalentu dotacji.

¹ Więcej informacji – zob.: www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/development-financestandards/official-development-assistance.htm.

² Więcej informacji – zob.: [https://one.oecd.org/document/DCD/DAC/STAT\(2018\)9/ADD3/FINAL/en/pdf](https://one.oecd.org/document/DCD/DAC/STAT(2018)9/ADD3/FINAL/en/pdf).

Ta zmiana metodologii dotyczącej ODA zaczyna obowiązywać w 2019 r. wraz z publikacją wstępnych danych na temat ODA za 2018 rok.

Wartości nominalne ODA oparte na nowej metodzie „ekwiwalentu dotacji” nie są już porównywalne z historycznymi szeregami opartymi na „zasadzie kasowej”. Zgodnie z zasadą kasową przepływ pieniężny netto w całym okresie pożyczki wynosi zero, ponieważ spłaty kwoty głównej odlicza się, gdy są one dokonywane; płatności z tytułu odsetek nie są brane pod uwagę³. Przy zastosowaniu metody „ekwiwalentu dotacji” uwzględnia się zarówno spłaty odsetek, jak i kwoty głównej, lecz dyskontuje się je do kwoty jaką stanowią wg wartości dzisiejszej.

Aby zapewnić pełną przejrzystość, OECD będzie nadal publikować także dane dotyczące ODA oparte na zasadzie kasowej, ale nie w postaci wartości nominalnych ODA, w celu pomiaru wyników osiągniętych przez darczyńców pod względem wielkości lub jako odsetek dochodu narodowego brutto (DNB).

Uwaga: Poniższe diagramy i tabele, o ile nie określono inaczej, obejmują dane dotyczące ODA netto liczonej w oparciu o przepływy środków pieniężnych, w celu porównania tendencji na przestrzeni czasu.

³ Odliczenie płatności z tytułu odsetek daje wartość zwaną „transferami netto”.

Diagram 1.1 – Ogólnounijnna kwota (netto) ODA jako odsetek DNB w zestawieniu z darczyńcami z krajów-członków DAC spoza UE – porównanie w ujęciu czasowym (na podst. przepływów)

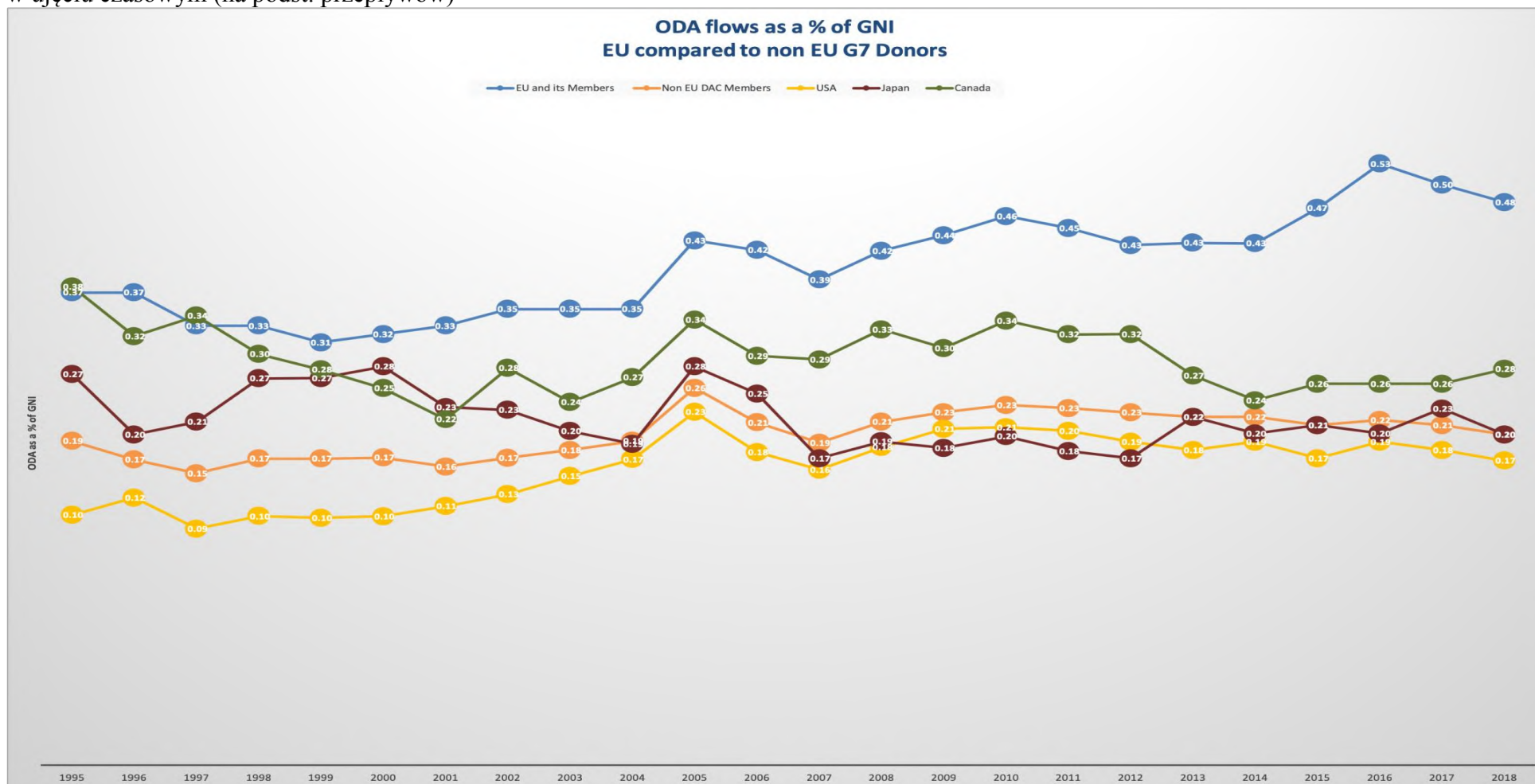

Diagram 1.2 – Ogólnounijnna ODA w porównaniu z darczyńcami z krajów-członków DAC spoza UE (ekwiwalent dotacji)

2018 ODA Grant Equivalent (EUR billion)

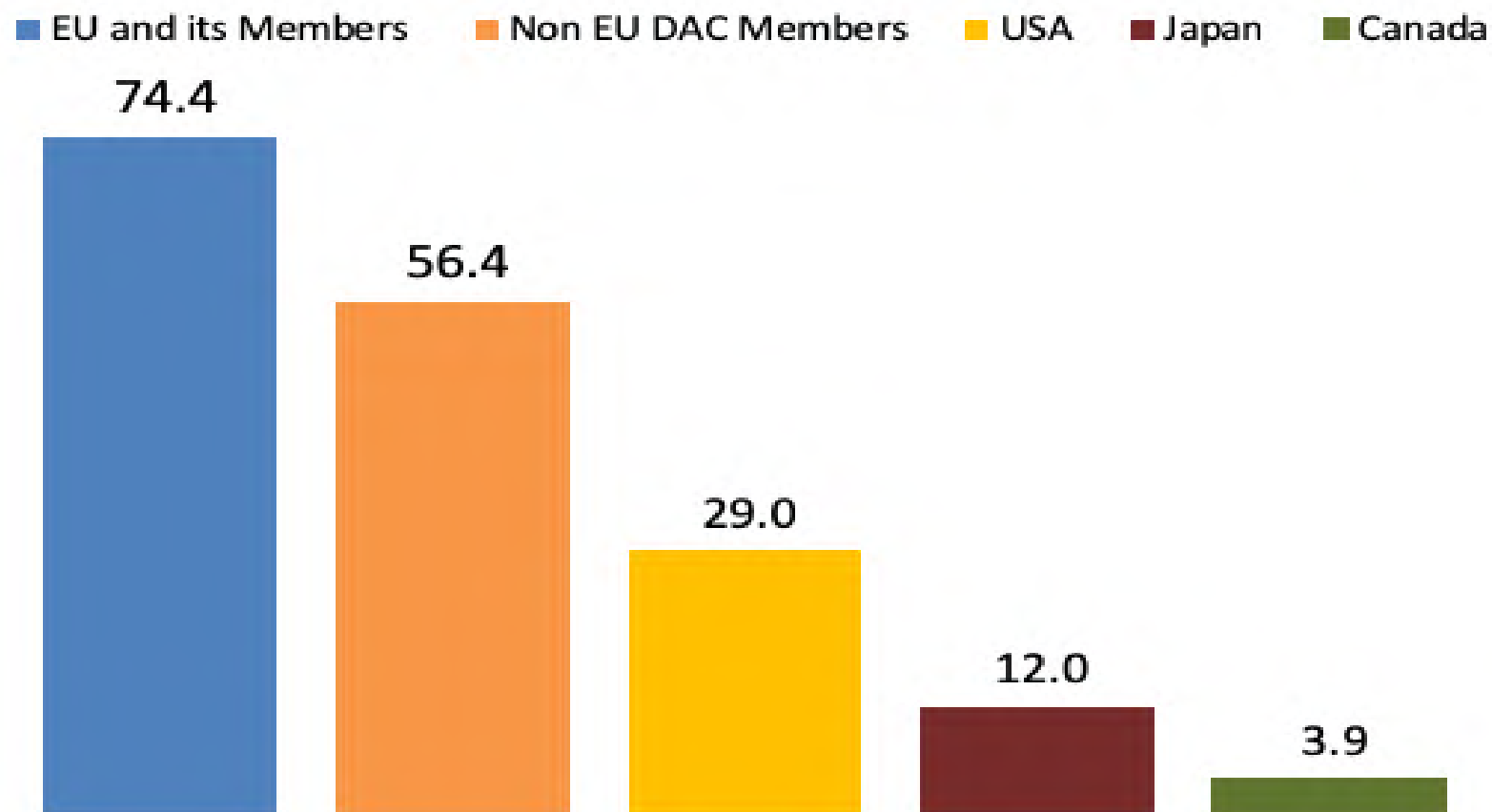
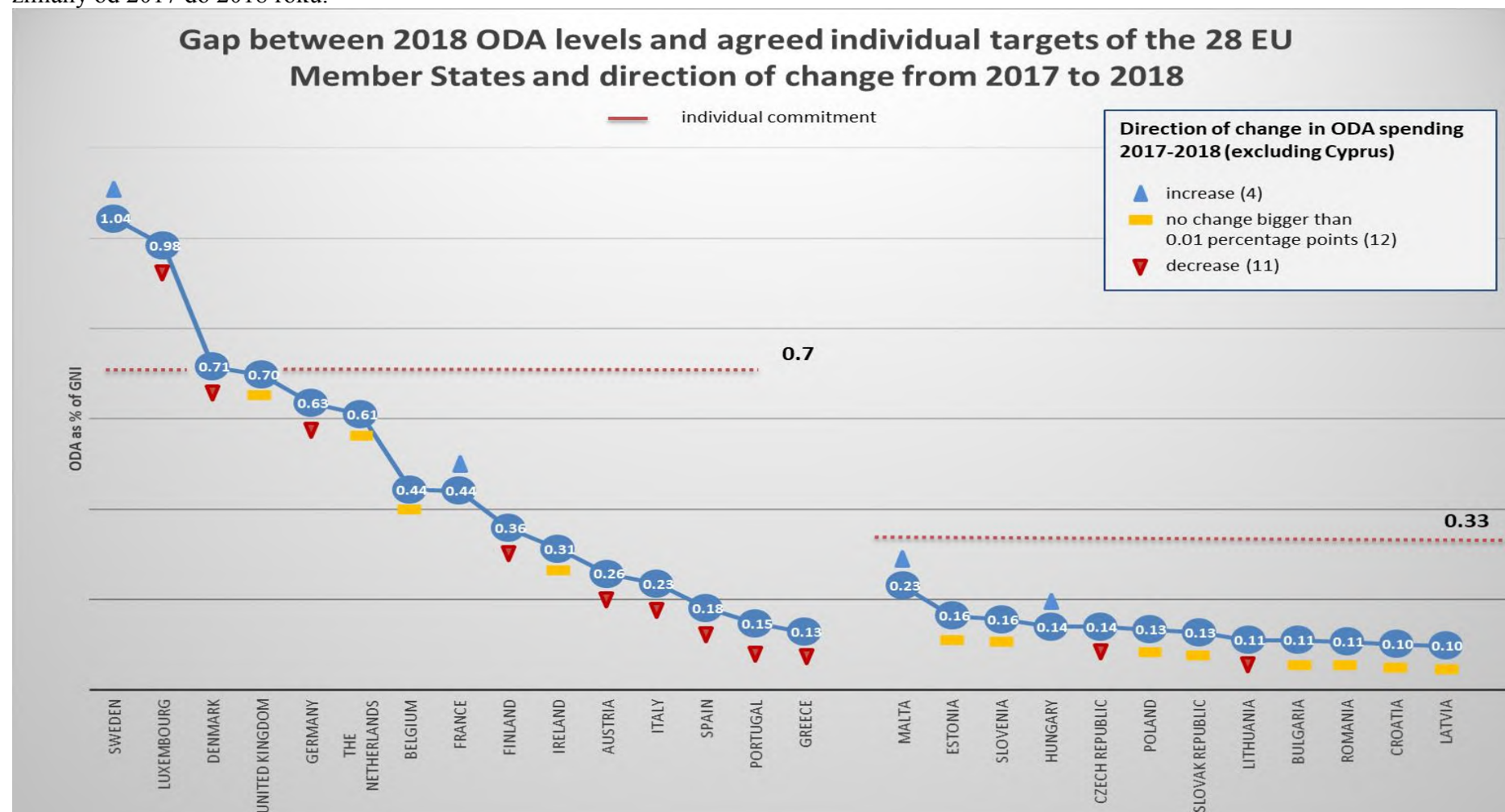

Diagram 2 – Różnica między poziomami ODA w roku 2018 a uzgodnionymi indywidualnymi celami 28 państw członkowskich UE oraz kierunek zmiany od 2017 do 2018 roku.

Uznaje się, że wzrost lub spadek stanowią jedynie całkowite zmiany o wartości co najmniej 0,01 punktu procentowego. Ta metodologia stosowana jest w sposób konsekwentny i ciągły; dzięki niej unika się uznawania niewielkich zmian za wzrost lub spadek. Państwo członkowskie, w których odnotowano nieznaczny wzrost lub spadek, zaliczane są do państw o stabilnej sytuacji.

Tabela 1 – ODA państw członkowskich i ogólnounijna kwota (netto) ODA w latach 2010–2018

Państwo członkowskie	2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018 (przepl.)		2018 (ekw. dot.)	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Austria	912	0,32	799	0,27	860	0,28	882	0,27	930	0,28	1 193	0,35	1 479	0,42	1 110	0,30	995	0,26	998	0,26
Belgia	2 268	0,64	2 019	0,54	1 801	0,47	1 732	0,45	1 845	0,46	1 717	0,42	2 080	0,55	1 948	0,45	2 000	0,44	1 943	0,43
Bułgaria	31	0,09	35	0,09	31	0,08	37	0,10	37	0,09	37	0,09	61	0,13	55	0,11	58	0,11	58	0,11
Chorwacja	–	–	15	0,03	15	0,03	32	0,07	54	0,12	46	0,09	37	0,07	48	0,10	47	0,10	47	0,10
Cypr	39	0,23	27	0,16	20	0,12	15	0,10	15	0,10	16	0,09	–	–	–	–	–	–	–	–
Republika Czeska	172	0,13	180	0,12	171	0,12	159	0,11	160	0,11	179	0,12	235	0,14	270	0,15	273	0,14	273	0,14
Dania	2 168	0,91	2 108	0,85	2 095	0,83	2 205	0,85	2 264	0,86	2 313	0,85	2 142	0,75	2 172	0,74	2 175	0,71	2 187	0,72
Estonia	14	0,10	17	0,11	18	0,11	23	0,13	28	0,14	31	0,15	39	0,19	38	0,16	41	0,16	41	0,16
Finlandia	1 006	0,55	1 011	0,53	1 027	0,53	1 081	0,54	1 232	0,59	1 161	0,55	958	0,44	961	0,42	832	0,36	832	0,36

Państwo członkowskie	2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018 (przepl.)		2018 (ekw. dot.)	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Francja	9 751	0,50	9 348	0,46	9 358	0,45	8 543	0,41	8 005	0,37	8 149	0,37	8 701	0,38	10 052	0,43	10 591	0,44	10 295	0,43
Niemcy	9 804	0,39	10 136	0,39	10 067	0,37	10 717	0,38	12 486	0,42	16 173	0,52	22 368	0,70	22 182	0,67	21 926	0,63	21 162	0,61
Grecja	383	0,17	305	0,15	255	0,13	180	0,10	186	0,11	215	0,12	333	0,19	278	0,16	239	0,13	239	0,13
Węgry	86	0,09	100	0,11	92	0,10	97	0,10	109	0,11	140	0,13	180	0,17	132	0,11	161	0,14	161	0,14
Irlandia	676	0,52	657	0,51	629	0,47	637	0,46	615	0,38	648	0,32	726	0,32	743	0,32	786	0,31	786	0,31
Włochy	2 262	0,15	3 111	0,20	2 129	0,14	2 566	0,17	3 022	0,19	3 610	0,22	4 601	0,27	5 197	0,30	4 150	0,23	4 239	0,24
Łotwa	12	0,06	14	0,07	16	0,08	18	0,08	19	0,08	21	0,09	27	0,11	28	0,11	29	0,10	29	0,10
Litwa	28	0,10	37	0,13	40	0,13	38	0,11	34	0,10	43	0,14	52	0,14	53	0,13	50	0,11	50	0,11
Luksemburg	304	1,05	294	0,97	310	1,00	323	1,00	319	1,06	327	0,95	354	1,00	376	1,00	401	0,98	401	0,98
Malta	10	0,18	14	0,25	14	0,23	14	0,20	15	0,20	15	0,17	19	0,20	22	0,21	26	0,23	26	0,23

Państwo członkowskie	2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018 (przepl.)		2018 (ekw. dot.)	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Niderlandy	4 800	0,81	4 563	0,75	4 297	0,71	4 094	0,67	4 200	0,64	5 162	0,75	4 491	0,65	4 399	0,60	4 757	0,61	4 757	0,61
Polska	285	0,08	300	0,08	328	0,09	355	0,10	341	0,09	397	0,10	600	0,15	603	0,13	638	0,13	646	0,14
Portugalia	490	0,29	509	0,31	452	0,28	368	0,23	324	0,19	278	0,16	310	0,17	338	0,18	289	0,15	330	0,17
Rumunia	86	0,07	118	0,09	111	0,08	101	0,07	162	0,11	143	0,09	243	0,15	195	0,11	213	0,11	213	0,11
Republika Słowacka	56	0,09	62	0,09	62	0,09	65	0,09	63	0,09	77	0,10	96	0,12	106	0,13	113	0,13	113	0,13
Słowenia	44	0,13	45	0,13	45	0,13	46	0,13	46	0,12	57	0,15	74	0,19	67	0,16	71	0,16	71	0,16
Hiszpania	4 492	0,43	3 001	0,29	1 585	0,16	1 789	0,17	1 415	0,13	1 259	0,12	3 868	0,35	2 271	0,19	2 186	0,18	2 434	0,20
Szwecja	3 423	0,97	4 030	1,02	4 077	0,97	4 389	1,01	4 698	1,09	6 391	1,41	4 425	0,94	4 935	1,02	4 949	1,04	4 950	1,04
Zjednoczone Królestwo	9 855	0,57	9 948	0,56	10 808	0,56	13 498	0,71	14 551	0,70	16 718	0,70	16 325	0,70	16 060	0,70	16 478	0,70	16 434	0,70

Państwo członkowskie	2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018 (przepl.)		2018 (ekw. dot.)	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Ogółem UE15	52 594	0,46	51 840	0,44	49 749	0,42	53 003	0,44	56 091	0,44	65 314	0,49	73 162	0,54	73 022	0,52	72 756	0,50	71 988	0,50
Ogółem UE13	863	0,09	965	0,10	964	0,10	1 000	0,10	1 083	0,10	1 203	0,11	1 662	0,14	1 616	0,13	1 720	0,13	1 728	0,13
Ogółem UE28	53 457	0,44	52 805	0,42	50 713	0,39	54 004	0,41	57 174	0,41	66 516	0,46	74 825	0,51	74 638	0,49	74 476	0,47	73 716	0,47
ODA instytucji UE nieprzypisana państwom członkowskim UE	3 183	0,03	3 453	0,03	4 544	0,04	2 873	0,02	2 139	0,02	1 372	0,01	2 737	0,02	1 926	0,01	1 356	0,01	727	0,00
Ogólnounijna kwota ODA	56 640	0,46	56 258	0,45	55 257	0,43	56 877	0,43	59 313	0,43	67 888	0,47	77 562	0,53	76 563	0,50	75 832	0,48	74 443	0,47

Tabela 2: Kwota ODA (netto) przekazana przez poszczególne państwa członkowskie UE na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC) w latach 2015–2017

Państwo członkowskie	2015		2016		2017	
	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)
Austria	200,4	0,06	226,3	0,06	260,0	0,07
Belgia	549,5	0,13	576,5	0,14	572,3	0,13
Bułgaria	7,6	0,02	13,6	0,03	11,2	0,02
Chorwacja	6,4	0,01	7,5	0,02	8,6	0,02
Cypr	3,6	0,02				
Republika Czeska	37,1	0,02	49,9	0,03	57,9	0,03
Dania	549,5	0,20	589,7	0,21	634,4	0,22
Estonia	5,3	0,03	6,3	0,03	5,8	0,03
Finlandia	386,9	0,18	292,2	0,13	289,0	0,13
Francja	2 142,9	0,10	1 901,9	0,08	2 442,7	0,10
Niemcy	2 339,9	0,08	3 239,3	0,10	3 620,3	0,11
Grecja	34,3	0,02	42,7	0,02	50,6	0,03
Węgry	23,4	0,02	36,2	0,03	25,6	0,02
Irlandia	310,7	0,15	324,5	0,14	314,6	0,13
Włochy	784,6	0,05	886,9	0,05	1 031,1	0,06
Łotwa	4,2	0,02	5,4	0,02	5,4	0,02

Państwo członkowskie	2015		2016		2017	
	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)
Litwa	8,2	0,02	9,3	0,03	9,6	0,02
Luksemburg	138,8	0,40	148,6	0,42	157,9	0,42
Malta	1,9	0,02	0,9	0,01	3,2	0,03
Niderlandy	934,4	0,14	1 071,3	0,15	908,8	0,12
Polska	112,8	0,03	166,2	0,04	100,9	0,02
Portugalia	81,1	0,05	90,1	0,05	109,8	0,06
Rumunia	27,8	0,02	35,4	0,02	37,5	0,02
Republika Słowacka	16,7	0,02	17,1	0,02	19,9	0,02
Słowenia	8,6	0,02	12,0	0,03	11,3	0,03
Hiszpania	279,7	0,03	500,9	0,04	521,9	0,04
Szwecja	1 328,1	0,29	1 271,1	0,27	1 480,5	0,31
Zjednoczone Królestwo	5 514,7	0,23	5 087,0	0,22	5 363,5	0,23
OGÓŁEM ODA przekazana przez UE28 na rzecz LDC	15 838,8	0,11	16 609,1	0,11	18 054,0	0,12